

Djakarta, 19 juni '65

In hotel Indonesia hier 's avonds aangekomen vanuit Sydney. Non stop Sydney - Singapore in 8 uur per Alitalia DC 8. Eerst 4 uur lang dwars over Australië. Omens d'ong land. Daarna Timor mee en het eerst weer land bij straat Karimata waar we tussen Bole, Jarn den Bogen. Java was bedekt met wolfs behalve de huidhut & de koppen van de kraters kwamen don het wolkendek heen. De Amers, met den rookpluimen was duidelijk te zien. Te Singapore 1½ opont komt, waarna de K.L.M. Machine ons in 1 uur en 10 minuten naar Djakarta haalt.

Plezier 29 jaar geleden, in juni 1936, ^{het} ~~was~~ it ook uit Singapore komende, met een wel gest op Jarn. Het traject Singapore - Batavia legde ik toen in 2 days varen per K.P.M. schip af.

Een warm Kenapraan vliegteld 85°F 's avonds. 10 uur. Honderd mensen, in het vliegtuig zodat it don het cabine personeel in dat was reword werd met eten, drank en - de klanten om een dag te varen met de varen met de bevestiging dat om Beatrix om haar bedrijf, de Koningschap heet, "het meisje om de haken laat gaan".

Ornane was niet al te moeilijk. Een orgaaniseerde zaak. Dit schaar, cult. attaché aan de ambassade was op het vliegteld om varend af te halen en naar hij mee in de auto naar hotel Indonesia.

Het valt op hoe dicht het vliegteld bij de stad ligt. 20 minuten rijden. Kamer was er slot. Het hotel is inderdaad zo'n als een modern Hilton hotel. De airconditioning is echter "per kamer" 's haat & niet het gehele hotel. Af je dus op de jaupen komt slaat de hitte op je.

Kamers kosten \$ 16.50 + 10⁰⁰ + 10⁰⁰. dus duur. New York
Planas prijzen. Voedsel is 20 20. Men probeert het goed
te doen. 'S Avonds om 12 uur toen ik net lag te
slapen kwam oom van Teng nog op mijn kamer + vrouw.
Was mij op het olijfveld misgelopen. Kwam zeggen dat
hij de volgende dagen er niet was.

Zondag, 20 juni. 's Na een beste slaapprocht om
8.30 beneden. Op de kamer + ontst, + thee + papaja's
raison van fl 10.00. De papaja was nog geen eens rijp.
Mithop de 12^{de} verdieping en het mit nicht, midden in
de stad is farnuleus, volgens mij. Beneden in de tuin
een modern zwembad en oerders kijk je over een ree van
bungalow woningen, met parren dah, die rood tot rood/zwart
vee kleurd zijn & daartussen in palmen en thees. Byzonder mooi
van kleur. Alles is min of meer met zondags dien is
nodat ik een beetje het hotel veekeerde
Toen buiten het hotel een beetje genomen. Dat is zo'n 3 welen
waarin je zit & die knoop heeft (bech futs) Ideaal om te
van de stad te zien. Er rijden tweedehands en de futsen.
Wat moet ook wel in een stad om ruim 3 1/2 mijl per uur wonen!
Het auto verkeer is echter ook niet gering. Veel internationale b.v.
dan Peking. Ik heb mij 2 uur later zondag inclusief een
stop om een 1/2 uur om een leuke baan. Het was 5000 Soepien
(ruim 4 gulden) het was veel te veel, maar ik ging niet omdat
het een leuke vent was. Brabbelde er, beetje, maar het hem
wat wonde, kom meer horen. Reed langs alle nu anders bekende
wegen. Zoals Kebon Sirih, Kali Tjiliwang, Kebon Sirih
Tanah Abang, etc. etc. Ik heb natuurlijk Djakarta niet
zo goed gekend zodat ik niet zei: Oja, oja.
Er zijn enorm veel militair etablissementen, je kunt wel

niemand dat het regime op de militair juist steunt. Echter
 je hebt niet het gevoel in de sfeer van een politiek staat te
 zitten. De verschillende huizen, oud koloniaal, zijn zijn
 bealukis. Je haat gaat er van open. Er is dan ook
 niet veel veranderd. Alleen alles is meer anders komen.
 Wel is er een heel grote avenue door de stad getrokken
 waaraan ook dit hotel staat. Djalil Djinderal (Generaal)
 Indisman. Er worden wekelijkse volksklabbers aangehouden
 o.a. een wacinkuis (Sarinah propit genaamd) dat
 het grootste van Anis moet worden. Wat er er nu ook verkopen
 licht interesseant om later na te kijken. Enfin Hansmann
 heeft ook enkele steepen door Parijs getrokken & we prijzen
 dat ook allemaal nog.

Trouwens als je niet wat Nederland aan dit land op het
 gebied van de stedenbouw heeft nagelaten dan moet je het ook
 wel aan Nederland denken. Je hebt de indruk dat het allemaal
 nu kleiner dan in Holland moest zijn.

Welledig langs het normale volksraad gebouw, het parlement
 dus van het land van bonilpoen in omers in 1940 & het
 is denk ik $\frac{1}{40}$ ste in afmeting van het Provinciaal huis in
 den Haag! Toch geeft dit volk & deze stad je op het
 eerste gezicht niet zo'n depressief gevoel als Teheran.
 Het is opgewekt, iedereen is boudmager, dus het manne dat met
 erg overvloedig zijn. Wat opvalt is de enorme hoeveelheid
 Chinese naam, nu op dat & winkel & bijna 8 van de 10 dokters
 is Chinees. Voor een Hollander die hier om 1942 werkte is
 het opvallend hoeveel een "inlander" kan. Men ging m.l. in
 die jaren van het principe uit dat hij niet kon. Er ontwikkelde zich
 hier weliswaar een midden groep. De grote massa's werden nu
 niet beroerd & leven nu als tempok daelae.



M^{ME} ALBERT DIRKZWAGER

OUDE RIJKSWEG 27,

1ST HEER HENDRIKSKINDEREN.

(GOES)

HOLLAND.

D. J. VAN DER HAVE
ROYAL SEEDGROWERS & MERCHANTS
KAPELLE-BIEZELINGE
NETHERLANDS

BY AIR MAIL - PAR AVION